

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 53.

Utgitt 31 desember.

1926

(Oversettelse.)

Fyresegner av 20 desember 1926 frå Arbeidsdepartementet etter Lov um motorvogner frå 20 februar 1926.

Ved lov frå 20 februar 1926 um motorvogner hev Arbeidsdepartementet fullmakt til å fastsetja nærmare fyresegner um:

- A. Storleik, innreiding og utstyr av motorvogner.
- B. Melding, ettersyn og registrering av motorvogner og prøvenummer.
- C. Førarkort og prøving av førarar.
- D. Køyning med motorvogn.
- E. Avgifter av motorvogner som høyrer heime i riket.
- F. Motorvogn som høyrer heime i utlandet.
- G. Utferding av internasjonalt sertifikat.
- H. Ymse fyresegner.

I samsvar med dette skal det som her kjem gjelda til so lenge frå den tid nemnde lov um motorvogner tek til å gjelda (1 januar 1927).

A. Vedkomande kapitel I i lovi.

Storleik, innreiding og utstyr av motorvogner.

§ 1. Motorvogn som med full last hev eit største aksel-

Forskrifter utferdiget av 20 desbr. Arbeidsdepartementet 20 desember 1926 i henhold til lov om motorvogner av 20 februar 1926.

Ved lov av 20 februar 1926 om motorvogner er Arbeidsdepartementet bemyndiget til å fastsette nærmere forskrifter angående:

- A. Motorvogners størrelse, innretning og utstyr.
- B. Motorvogners anmeldelse, undersøkelse og registrering samt prøvenummer.
- C. Førerkort og prøvning av førere.
- D. Kjøring med motorvogn.
- E. Avgifter av motorvogner hjemmehørende i riket.
- F. Motorvogn hjemmehørende i utlandet.
- G. Utstedelse av internasjonalt sertifikat.
- H. Forskjellige bestemmelser.

I henhold hertil skal følgende gjelde inntil videre fra det tidspunkt da nevnte lov om motorvogner trer i kraft (1 januar 1927).

A. Vedkommende lovens kapitel I.

Motorvogners størrelse, innretning og utstyr.

§ 1. Motorvogn hvis største akseltrykk ved full be-

20 desbr. trykk på over 2 tonn må ikkje utan serskilt løyve brukast på veg eller gate som er tilgjengd for ålmenn ferdsle.

Sovore løyve og fritaking for breiddfyresegnene i § 4 i lovi gjev:

- a. for by (eller ladstad med eige kommunestyre) formannskapet eller den som formannskapet gjev fullmakt,
- b. for vegar innan einskild fylke overingeniøren for vegstellet,
- c. for vogner som skal brukast innan 2 eller fleire fylke Vegdirektøren.

Løyve som er gjeve kann takast attende når vedkommande styremakt finn det påkravt.

Alle avgjerdsior kann påankast til Arbeidsdepartementet. Til anken er avgjort skal det som er fastsett stå ved lag.

§ 2. Vanlege personmotorvogner for upptil 8 personar og varebilar som med full last ikkje veg over $1\frac{1}{2}$ tonn skal ha luftringar dersom dei ikkje fær dispensasjon.

Andre motorvogner kann ikkje utan serskilt løyve brukast på offentlig veg eller gate med hjulringar mindre enn eller av anna materiale enn nemnt i etterstående tabell. Vegdirektøren kann likevel for visse merke og typar av slike motorvogner ferda ut fyresegner um kva ringdimensjonar dei skal ha når det gjeld luftringar.

lastning overstiger 2 tonn må ikke uten særskilt tillatelse brukes på vei eller gate som er tilgjengelig for almen ferdsel.

Sådan tillatelse samt dispensasjon for breddebestemmelsen i lovens § 4 meddeles:

- a. for by (eller ladested med eget kommunestyre) av formannskapet eller av den som formannskapet dertil bemyndiger,
- b. for veier innen enkelt fylke av overingeniøren for veivesenet,
- c. for vogner som skal brukes innen 2 eller flere fylker av Veidirektøren.

Meddelt tillatelse kan tilbakekalles når vedkommende myndighet finner det påkrevet.

Samtlige avgjørelser kan påankes til Arbeidsdepartementet. Inntil anken er avgjort skal den trufne bestemmelse stå ved makt.

§ 2. Almindelige personmotorvogner for inntil 8 personer samt varebiler som med full last ikke veier over $1\frac{1}{2}$ tonn, skal forsåvidt de ikke erholder dispensasjon være utstyrt med luftringer.

Andre motorvogner kan ikke uten særskilt tillatelse brukes på offentlig vei eller gate med hjulringer av mindre dimensjoner eller annet materiale enn angitt i etterstående tabell. Dog kan Veidirektøren for bestemte merker og typer av sådanne motorvogner utferdige bestemmelse om hvilke dimensjoner av ringer de skal være utstyrt med forsåvidt luftringer angår.

20 desbr.

Akseltrykk ved fullt lasta (lastet) vogn i kg.	Luftringar (Luftringer)		Kompaktringar (Kompaktringer)	
	Eng. "	m/m	Eng. "	m/m
400	4"	105	Ikke till.	Ikke till.
700	4"	105	» »	» »
900	4 ¹ / ₂ "	120	» »	» »
1100	4 ¹ / ₂ "	120	» »	» »
1300	5" el. 2 × 4"	135 el. 2 × 105	» »	» »
1500	5" el. 2 × 4"	135 el. 2 × 105	» »	» »
1700	6" el. 2 × 4 ¹ / ₂ "	150 el. 2 × 120	» »	» »
2000	6" el. 2 × 4 ¹ / ₂ "	150 el. 2 × 120	» »	» »

For akseltrykk over 2000 kg. krevt det serskilt køyreløyve, jfr. § 1. Den styremakti som hev dispensasjonsrett avgjer um det skal nyttast luft- eller kompakte ringar. Dimensjonane bør til vanleg vera som nemnt nedanfyre.

For akseltrykk over 2000 kg. kreves særskilt kjøretillatelse, jfr. § 1. Den dispenserende myndighet bestemmer om der skal brukes luft- eller kompakte ringar. Dimensjonene bør i almindelighet være som nedenfor anført.

Akseltrykk ved fullt lasta (lastet) vogn i kg.	Luftringar (Luftringer)		Kompaktringar (Kompaktringer)	
	Eng. "	m/m	Eng. "	m/m
2400	7" el. 2 × 5"	180 el. 2 × 135	8" (6") el. 2 × 5"	200 (160) 2 × 120
2700	7" el. 2 × 5"	180 el. 2 × 135	8" (6") el. 2 × 5"	200 (160) 2 × 120
3000	8" el. 2 × 5"	200 el. 2 × 135	8" (7") el. 2 × 5"	200 (180) 2 × 120
3400	8" el. 2 × 6"	200 el. 2 × 150	8" (7") el. 2 × 5"	200 (180) 2 × 120
3800	9" el. 2 × 6"	230 el. 2 × 150	10" (8") el. 2 × 5"	250 (200) 2 × 130
4200	9" el. 2 × 6"	230 el. 2 × 150	10" (8") el. 2 × 5"	250 (200) 2 × 130
4800	10" el. 2 × 7"	250 el. 2 × 180	12" (10") el. 2 × 6"	300 (250) 2 × 140
5200	10" el. 2 × 7"	250 el. 2 × 180	12" (10") el. 2 × 6"	300 (250) 2 × 140
5800	2 × 8"	2 × 200	12" (10") el. 2 × 6"	300 (250) 2 × 160

Dei tali som står i () gjeld elektriske bilar.

De i () anførte tall gjelder elektriske bilar.

20 desbr. For akseltrykk som ligg millom dei tal som er nemnde gjeld nærmaste talet.

Det er fyresetnaden at ringstorleikane svarar til dei tali som er prenta på ringane.

Dispensasjon frå fyresegnene i denne paragrafen vert gjeve av dei styremaktene som er nemnde i § 1.

Ballongringer kann brukast utan omsyn til dimensjonsfyresegnene framanfyre.

Det må ikkje brukast kompakte ringar som er so slitne at dei ikkje er 5 cm. tjukke.

§ 3. På is og holkeføre skal drivhjuli ha snøkjetting eller på annan trygg måte vera gjort støde for gliding. Største fråstand millom tverrlekkjone 150 m/m.

Når det er serleg vanskelege tilhøve skal framhjuli òg vera utstyrde på denne måten.

§ 4. Minst ei bremsgreide skal verka beinast på bakhjuli (drivhjuli) eller dei maskindelane som styrer deim.

§ 5. Bremseapparati skal kvart for seg vera kraftig nok til på vanleg sumarføre å stogga vogni med full last nedetter ei halling 1 : 5 eller med 32 km. fart på flat veg — på ei lengd av 20 m. Eitt bremsapparat må kunna stengjast.

Styremakt med dispensasjonsrett (jfr. § 1) kann krevja at motorvogn som hev eit akseltrykk ved full last på over 2 tonn og som skal brukast i serleg vanskelege tilhøve, skal ha stoppegaffel. Han

For akseltrykk som ligger mellem de anførte^g gjelder det nærmest liggende tall.

Ringstørrelsene er forutsatt å tilsvare de tall som er påtrykt ringene.

Dispensasjon fra bestemmelsene i denne paragraf meddeles av foran under § 1 nevnte myndigheter.

Ballongringer kan brukes uavhengig av foranstående dimensjonsbestemmelser.

Der må ikke brukes kompakte ringer som er nedslitt til under 5 cm.s tykkelse.

§ 3. På is og holkeføre skal drivhjulene være forsynt med snekjetting eller på annen betryggende måte beskyttet mot glidning. Største avstand mellom tverrlenkene 150 mm.

Under særlig vanskelige forhold skal også forhjulene være utstyrt på denne måte.

§ 4. I det minste en bremseinnetning skal virke direkte på bakhjulene (drivhjulene) eller de maskindeler, som er fast forbundet med disse.

§ 5. Hvert av bremseapparatene skal være kraftig nok til på almindelig sommerføre å stanse vognen med full last nedover en heldning 1 : 5 eller ved 32 km. fart på horisontal vei på en lengde av 20 m. Ett bremseapparat må kunne stenges.

Motorvogn hvis akseltrykk ved full belastning overstiger 2 tonn og som skal brukes under særlig vanskelige forhold kan av den dispenserende myndighet (jfr. § 1) kreves utstyrt med stoppegaffel. Denne

skal i tilfelle kunna nyttast frå førarsessen.

§ 6. Signalhornet skal vera fullt kraftig. Det skal ha ein ljud som for motorvogn skal vera djup og for motorsykkel høg. Ruteautomobilar skal ha two varsleapparat. Det eine må vera serleg kraftig og må kunna nyttast ved trykknapp sett på lagleg stad. Politivogner, ambulanse- og sjukehusvogner kann ha signalhorn med fleire ljodar.

§ 7. Overbygde ruteautomobilar som ein mann greider med og med plass til meir enn 10 ferdafolk skal ha naud-utgangsdør bak i bilen og ikkje i noko høve på same sida som utgangsdøri. Alle overbygde ruteautomobiler for skyssing skal ha eit brandslökkjeapparat godkjent av Vegdirektøren, sett på ein høveleg stad.

§ 8. Ljoskastarar skal kunna regulerast frå førarsessen. Baklykti må ikkje kunna slökkjast frå førarsessen eller innanfrå vogni. Lykti må vera sett slik og lysa so godt at ein kann lesa kjennemerket på 15 meters hald.

§ 9. Motorvogn skal ha ei plate der det står:

kva fabrikk understellet er levera frå,
fabrikknummer,
storleiken på motoren eller maskina,
det vogni veg i driftsferdig stand.

skal i tilfelle kunne betjenes 20 desbr. fra førerens plass.

§ 6. Signalhornet skal være tilstrekkelig kraftig. Det skal være entonig og for motorvogn gi en dyp tone, for motorsykkel høi tone. Ruteautomobiler skal ha to varselapparater, hvorav det ene må være særlig kraftig og kunne betjenes ved hensiktsmessig anbragt trykknapp. Politiets vogner samt ambulanse- og sykehusvogner kan utstyres med flertonig signalhorn.

§ 7. Lukkede ruteautomobiler for én manns betjening og med plass for mer enn 10 passasjerer skal være forsynt med nødutgangsdør anbragt bak i bilen og under ingen omstendighet på samme side som utgangsdøren. Alle lukkede ruteautomobiler for personbefordring skal være utstyrt med hensiktsmessig anbragt, av Veidirektøren godkjent brandslukningsapparat.

§ 8. Lyskastere skal kunne reguleres fra førerens plass. Baklykten må ikke kunne slukkes fra førerens plass eller inne fra vognen. Lykten må være således anbragt og så kraftig at kjennemerket kan leses på en avstand av 15 meter.

§ 9. Motorvogn skal være forsynt med en plate hvorpå angis:

fra hvilken fabrikk understellet er levert,
fabrikknummer,
motorens eller maskinens størrelse,
vognens vekt i driftsferdig stand.

20 desbr. Plata vert fest på understellet so ho kann vera lett å sjå.

§ 10. Motorvogn skal ha ei greide som trygdar imot at uvedkomande set vogni i gang.

Som fullnøgjande i so måte skal ein nemna som dømme:

Lås for skjaltarmen.

Lekkje med lås um eitt av hjuli. Det er òg nok at ein kann taka vekk kontakten for tennleidingar eller lykjelen for brenntoleidingskrana på eksplosjonsmaskinor eller straumbrytaren (på elektrisk drivne vogner) eller lykjelen for påsleppingskrana (på dampdrivne vogner).

§ 11. Motorvogn skal vera innreidd slik at det på førarsessen er utsyn fram og til sidene.

Lasteautomobil som med full last hev eit største akseltrykk på over 2 tonn eller i alt med full last veg over 3 tonn, kann ein krevja vert utstyrd med godkjend fartsregulator.

Vidare skal der vera ein spegel for sjåfføren, sett slik at han kann sjå koyrety som kjem etter og som vil framum.

Utan løyve fra styremakt med dispensasjonsrett må midten av lastebrettet (lasteromet), rekna frå bakkant av førarsessen ikkje koma attum bakakselentret.

Lasteautomobil som hev dispensasjon frå fyresegner um

Platen festes på understellet således at den lett kan ses.

§ 10. Motorvogn skal være forsynt med en innretning hvorved man kan sikre sig mot at uvedkommende setter vognen i bevegelse.

Som forskriftsmessig i så henseende regnes eksempelvis:

Lås for skjaltarmen.

Låsbar lenke om ett av hjulene. Det er også tilstrekkelig at man kan ta bort kontakten for tennledninger eller nøklen for brennstoffledningskranen ved eksplosjonsmaskiner eller strømbryteren (ved elektrisk drevne vogner) eller nøklen for påslipningskranen (ved dampdrevne vogner).

§ 11. Motorvogn skal være innrettet således at der fra førerplassen er utsikt frem og til siden.

Lasteautomobil hvis største akseltrykk med full last overstiger 2 tonn eller hvis samlede vekt med full last overstiger 3 tonn kan kreves utstyrt med godkjent hastighetsregulator.

Videre skal den være forsynt med et speil for chaufføren, anbragt således at han kan se kjøretøier som kommer etter, og som ønsker å kjøre forbi.

Uten tillatelse av den dispenserende myndighet må midten av lasteplanet (lasterummet) regnet fra bakkant av førersetet ikke komme bak bakakselcenteret.

Lasteautomobil som har dispensasjon fra bestemmelser

breidd, vekt eller hjulringar skal ha ei svartlakkera rand 15 m/m breid langs overkan-ten av kjennemerki. På ein synberr stad skal det vera eit større skilt med påkrift um lovleg høgstefart og største lovlege lass.

§ 12. Lasteautomobil som er meint nytta til skyssing, skal meldast til politiet. Slike vogner kann fylkesvegstyret dersom det gjeld ruteautomobilar, og politiet dersom det gjeld andre vogner, krevja tilferda på ein forsvarleg måte for sovore bruk.

§ 13. For motorsyklar gjeld ovanståande påbod og fyrese-ner so langt dei høver.

§ 14. *Tilhengsvogner.*

Etter kap. III § 40 i trafikk-reglane krevst det serskilt løyve til å bruka tilhengsvogn til motorvogn.

Tilhengsvogn (tilhengsslede) skal vera undergjeve dei åt-tenne fyrsegnene i motor-vognlovi med desse undan-taki:

a. Dei bremseapparat som er umhandla i § 5 punkt 1 i lovi krevst ikkje for tilhengsvogn når ho med full last ikkje veg over 3 tonn. Veg ho meir bør det krev-jast eit bremsapparat som kann styrast frå dragvogni eller av serskild forar på tilhengsvogni.

Løyve til å køyra med tilhengsvogn utan brems bør til vanleg vera av-

om bredde, vekt eller hjul-20 desbr. ringer, skal ha en 15 mm. bred sortlakkert rand langs overkant av kjennemerkene. På et ioinefallende sted skal være anbragt et større skilt med påskrift om tillatt maksimalhastighet og største tillatte lass.

§ 12. Lasteautomobil som aktes benyttet til personbe-fordring skal meldes til poli-tiet. Sådanne vogner kan for-såvidt rutevogner angår av fylkesveistynet og for andre vogner av politiet kreves ut-styrt på en for sådan bruk forsvarlig måte.

§ 13. For motorsykler gjel-der foranstående påbud og bestemmelser, forsåvidt de kan finne anvendelse på disse.

§ 14. *Tilhengervogner.*

I henhold til trafikkregle-nes kap. III § 40 kreves sær-skilt tillatelse for å bruke tilhengervogn til motorvogn.

Tilhengervogn (tilhenger-slede) skal være underkastet motorvognlovens almindelige bestemmelser med følgende undtagelser:

a) De i lovens § 5 punkt 1 omhandlede bremseappara-ter kreves ikke for tilhen-gervogn hvis vekt med full last ikke overstiger 3 tonn. Er vekten større bør der kreves et bremse-apparat som manøvreres fra trekkvognen eller av særskilt fører på tilhenger-vognen.

Tillatelse til å kjøre med tilhengervogn uten bremse bør i almindelighet begren-

20 desbr.

grensa til å gjelda i samband med motorvogner som utan last veg minst 80 % av det tilhengjaren veg med last.

b. Det hornet (luren) som er nemnt i § 5 punkt 2 i lovi krevst ikkje og heller ikkje framlyktene, nemnde i punkt 2 same §, men derimot baklykt som i punkt 3 b nemnt.

c. Trygd som umhandla i § 11 i lovi (for vogner som høyrer heime i utlandet § 28) skal i tilfelle også umfata tilhengsvogn.

d. Førarprøve og førarkort som umhandla i kapitel III i lovi krevst ikkje serskilt for køyring med tilhengsvogn.

Det som i desse fyresegnene er fastsett for motorvogner skal ogso gjelda for tilhengsvogner, der som fyresegnene kann nyttast på deim og dette ikkje veld serlege vanskar.

§ 15. *Traktorar.*

For traktorar som i lenger tid skal nyttast til transport på offentleg veg eller gate gjeld dei almenne fyresegnene i motorvognlovi med det undantak at det berre skal krevjast 1 bremsapparat. Der som det er tvist um meiningi med ordelaget «lenger tid» avgjer Vegdirektøren spursmålet.

I samsvar med kap. III § 41 i Trafikkreglane krevst det serskilt løyve til å bruka

ses til å gjelde i forbindelse med motorvogner som utan last veier minst 80 % av tilhengerens vekt med last.

b) Det i lovens § 5 punkt 2 omhandlede horn (lur) kreves ikke, heller ikke de i samme § punkt 3 omhandlede fremlykter, men derimot baklykt som i punkt 3 b nevnt.

c) Garanti som omhandlet i lovens § 11 (for vogner hjemmehørende i utlandet § 28) skal i tilfelle også omfatte tilhengervogn.

d) Førerprøve og førerkort som omhandlet i lovens kapitel III, kreves ikke særskilt for kjøring med tilhengervogn.

Hvad der i nærværende forskrifter er fastsatt for motorvogner skal også gjelde for tilhengervogner, for såvidt bestemmelsene kan finne anvendelse på sådanne og dette ikke volder særlige vanskeligheter.

§ 15. *Traktorer.*

Traktor, som gjennom lengere tidsrum skal brukes til transport på offentlig vei eller gate, skal være underkastet motorvognlovens almindelige bestemmelser med den undtagelse at der bare skal kreves 1 bremseapparat. I tilfelle av tvist om forståelsen av uttrykket «lengere tidsrum» treffes avgjørelsen av Veidirektøren.

I henhold til Trafikkreglens kap. III § 41, kreves der særskilt tillatelse

traktor på offentlig veg eller gate.

Det som i disse fyresegnene er fastsett for motorvogner skal ogso gjelda for traktorar so langt fyresegnene kann nyttast på deim og dette ikkje veld serlege vanskar.

B. Vedkomande kapitel III i lovi.

Melding, ettersyn, registrering av motorvogner, og prøvenummer.

Melding av motorvogner.

§ 16. Den skriftlige meldingi som § 8 i lovi påbyd, skal skrivast på skjema som ein fær hjå politiet. Meldingi skal ha opplysning um:

- Namnet og bustaden åt eigaren.
- Kva motorvogni skal nyttast til (skyssing, privat eller offentlig, lastkøyring, varekøyring eller likn.).
- Kva fabrikk vogni (understellet) er levera frå og fabrikknummer.
- Kva slag motor (forbrenningsmotor, dampmaskin, elektromotor).
- For forbrenningsmotorar: talet på sylindrar, sylindertverrmål og slaglengd, for elektromotorar: talet på motorar, volt og ampère, for dampmaskinor: talet på sylindrar, sylindertverrmål, slaglengd og damptrykk.
- For forbrenningsmotorar og dampmaskinor: kva slag

for å bruke traktor på offentlig vei eller gate.

Hvad der i nærværende forskrifter er fastsatt for motorvogner skal også gjelde for traktorer, for såvidt bestemmelsene kan finne anvendelse på sådanne og dette ikke volder særlige vanskeligheter.

B. Vedkommende lovens kapitel II.

Motorvogners anmeldelse, undersøkelse og registrering, samt prøvenummer.

Anmeldelse av motorvogner.

§ 16. Den i lovens § 8 påbudte skriftlige anmeldelse skal skje på skjema som fås hos politiet. Anmeldelsen skal inneholde opplysning om:

- Eierens navn og bopel.
- Motorvognens bestemmelse (personbefordring, privat eller offentlig, lastkjøring, varekjøring eller lign.).
- Fra hvilken fabrikk vognen (understellet) er levert samt fabrikknummer.
- Motorens art (forbrenningsmotor, dampmaskin, elektromotor).
- For forbrenningsmotorer cylinderantall, cylinderdiameter og slaglengde, for elektromotorer antall motorer, volt og ampère, for dampmaskiner cylinderantall, cylinderdiameter, slaglengde og damptrykk.
- For forbrenningsmotorer og dampmaskiner brennstof-

20 desbr.

brennto og storleiken på behaldaren i liter.

g. Det vogni veg i driftsferdig stand med fulle brennstobehaldarar og vanleg utstyr og det tyngste karosseriet åt vogni.

h. Det vogni veg i fullt lasta stand (kvar person — førar og passasjerar — vert rekna til 75 kg., ferdaty og handbagasje medrekna).

i. For vare- og lastebilar som med full last veg over $1\frac{1}{2}$ tonn og for personbilar med meir enn 8 sitjeplassar skal akseltrykket gjevast upp både på framaksel og bakaksel.

k. Største vognbreidd og ringdimensjon og ringslag (kompakt, luftkjerne, luft, ballong o. s. b.) serskilt for framhjul og bakhjul.

l. Kva slag overstell.

m. Kor stor stiging motorvogni kan greida i fullt lasta stand og på lenger veg.

n. Det vogni i komplett stand kosta ved registrering fyrste gong.

o. For motorvogner som vert drivne med damp, skal det til meldingi leggjast fram fullnøgjande vitnemål for at kjelen er prøvd med kaldvasstrykk svarande til 50 % over det normale arbeidstrykket åt kjelen. Slik prøve skal takast uppatt annakvart år.

For motorsyklar gjeld ikkje postane *i* til og med *m*.

§ 17. Til vanleg skal kvar

fets art og beholderens størrelse i liter.

g. Vognens vekt i driftsferdig stand med fulle brennstoffbeholdere og vanlig utstyr samt tyngste til vognen hørende karosseri.

h. Vognens vekt i fullt lastet stand (hver person — fører og passasjerer — regnes til 75 kg. innbefattet reisetoi og håndbagasje).

i. For vare- og lastebiler som med full last veier over $1\frac{1}{2}$ tonn samt for personbiler med mer enn 8 sitteplasser oppgis akseltrykket så vel på foraksel som på bakaksel.

k. Største vognbredde samt ringdimensjoner og ringenes art (kompakt, luftkjerne, luft, ballong o.s.v.) serskilt for forhjul og bakhjul.

l. Overstellets art.

m. Hvor stor stigning motorvognen kan ta i fullt lastet stad og på lengere strekning.

n. Vognens kostende i komplett stand ved første gangs registrering.

o. For motorvogner som drives med damp skal der ved anmeldelsen også fremlegges tilfredsstillende attest for at kjelen er prøvet med koldtvannstrykk svarende til 50 % over kjelens normale arbeidstrykk. Sådan prøve skal gjentas hvert annet år.

For motorsykler bortfaller post *i* til og med *m*.

§ 17. I almindelighet skal

motorvogn registrerast for den totalvekti som er fyresett frå fabrikk. (Nyttelasten vert då skilnaden millom totalvekti og veki av chassis + karosseri). Denne fyresegni gjeld ikkje motorvogn med ein karosseribygnad som greidt syner at vogni er etla til ein mindre nyttelast. Framleides kann Vegdirektøren i serlege høve fastsetja at ei motorvogn skal registrerast for ein mindre last enn fyresett frå fabrikk.

Ettersyn av motorvogner.

§ 18. Den bilsakkunnige avgjer kvar og når ei motorvogn skal møta til ettersyn. Det gjeld både ettersyn for registrering og ny kontroll seinare.

§ 19. Dersom det med meldingi ligg fyre fullnøgjande vitnemål frå bilsakkunnig i eige eller i eit anna politidistrikt, vert vogni registrera utan nytt ettersyn, um det ikkje er serleg grunn til å krevja det.

Ved ettersyn i samsvar med §§ 9 og 10 i lovi skal ein døma um dei fyreskrifter um vognkonstruksjon og -utstyr som finst i kapitel I i lovi og dei fyresegner som er utferda i samband med det, er fylgde.

Den sakkunnige skal so langt det er råd overtyda seg um at dei opplysningane som er gjevne i meldingi er rette.

enhver motorvogn registreres 20 desbr. for den totalvekt som er forutsatt fra fabrikk. (Nyttelasten blir da forskjellen mellem totalvekten og vekten av chassis + karosseri). Undtatt fra denne bestemmelse er motorvogn hvor det fremgår av karosseriets konstruksjon at vognen er beregnet for en mindre nyttelast. Videre kan Veidirektøren i særlige tilfelle bestemme at en motorvogn skal registreres for en mindre last enn forutsatt fra fabrikk.

Undersøkelse av motorvogner.

§ 18. Den bilsakkyndige bestemmer hvor og når en motorvogn skal fremstilles til undersøkelse. Dette gjelder både undersøkelse for registrering og senere fornyet kontroll.

§ 19. Foreligger der ved anmeldelsen tilfredsstillende attest fra bilsakkyndig i politiets eget eller i annet distrikt, registreres vognen uten ny undersøkelse såfremt der ikke finnes særlig grunn til å forlange sådan.

§ 20. Ved undersøkelse i henhold til lovens §§ 9 og 10 skal bedømmes om de bestemmelser med hensyn til motorvognens konstruksjon og utstyr er iaktatt som finnes i lovens kapitel I og i de i tilknytning hertil utferdigede forskrifter.

Den sakkyndige skal såvidt mulig overbevise sig om at de i anmeldelsen meddelte opplysninger er riktige. Til denne

20 desbr. Til denne kontrollen nyttar han dei oppgåvone som ligg fyre frå fabrikkene eller eventuelt i pålitelege handbøker.

Vekt- og hjultrykkoppgåvone kontrollerar den sakkunnige med etterveging, dersom han meiner det trengst. Vegetetel pliktar motorvogneigaren i tilfelle å skaffa. I motsett fall skal eigaren betala kostnaden med ettervegingi.

Deretter vert vogni prøvekøyrd. Ho skal vera fullt lasta um det krevst.

Kjem den sakkunnige til at vogni fullnøgjer fyreskriftene i lovi og dei gjevne fyresegnene, vert dette sanna i ein attest som vert utferda etter fastsett skjema og gjeve til politiet saman med mogeleg andre opplysningar. Den bilsakkunnige vitrar samstundes eigaren um kor stor avgifti er og kor ho skal betalast.

Registrering av motorvogner.

§ 22. Når attesten frå den bilsakkunnige er i orden og den trygdi som § 11 i lovi nemner er lagd ved, og prov framlagt for at avgiftene etter § 22 post 1 og § 34 fyrste leden i lovi er betala, gjev politiet upp til eigaren kva kjennemerke vogni vil få. Deretter møter motorvogni snarast råd er for politiet som ser etter at fyresegnene um kjennemerke og um korleis dei skal festast er fylgde. Er det i orden plomberar politiet kjennemerki, ferdar ut køyre-

kontroll brukes de opgaver som foreligger fra fabrikkene eller eventuelt i pålitelige handbøker.

De meddelte opgaver overvekter og hjultrykk kontrolleres av den sakkyndige ved efterveining, hvis dette anses påkrevet. Veieseddel plikter motorvognens eier i tilfelle å skaffe. I motsatt fall blir utgiftene ved efterveining å betale av eieren.

Derefter prøvekjøres vognen. Den skal om det forlanges, være fullt lastet.

§ 21. Finner den sakkyndige at vognen tilfredsstiller lovens bestemmelser og de utferdigede forskrifter, bevidnes dette i en attest som utferdiges efter fastsatt skjema og tilstilles politiet tillikemed mulige andre opplysninger. Den bilsakkyndige underretter samtidig eieren om avgiftens størrelse og hvor den skal betales.

Registrering av motorvogner.

§ 22. Når der foreligger tilfredsstillende attest fra den bilsakkyndige, og den i lovens § 11 omhandlede garanti er deponert samt bevis fremlagt for at avgiftene i henhold til lovens § 22 post 1 og § 34, første avsnitt er betalt, oppgir politiet eieren, hvilket kjennemerke vognen vil få. Deretter fremstilles motorvognen snarest mulig for politiet, som undersøker om bestemmelsene om kjennemerker og deres anbringelse er iaktatt. Er dette tilfelle plomberer politiet kjen-

løyve (vognkort) og registrerar vogni.

§ 23. Kjennemerki skal vera bokstav og nummer, soleis at fylki vert nemnde med desse bokstavane:

Oslo by	A
Østfold	B
Akershus	C
Hedmark	D
Opland	E
Buskerud	F
Vestfold	G
Telemark	H
Aust-Agder	I
Vest-Agder	K
Rogaland	L
Bergens by	O
Hordaland	R
Sogn og Fjordane	S
Møre	T
Sør-Trøndelag	U
Nord-Trøndelag	V
Nordland	W
Troms	X
Finnmark	Y

I fylke med fleire politidistrikter avgjer Vegdirektøren kva nummerrekke dei ymse politimeistrane skal nytta når dei registrerar.

§ 24. Kjennemerke skal setjast både frampå og bakpå vogni. Kjennemerki skal ha svarte typar på kvit botn. Typane skal vera so store i mm.:

nemerkene, utsteder kjøretillatelse (vognkort) og registrerar vognen.

§ 23. Kjennemerkene skal bestå av bokstav og nummer, således at fylkene betegnes med følgende bokstaver:

Oslo by	A
Østfold	B
Akershus	C
Hedmark	D
Opland	E
Buskerud	F
Vestfold	G
Telemark	H
Aust-Agder	I
Vest-Agder	K
Rogaland	L
Bergens by	O
Hordaland	R
Sogn og Fjordane	S
Møre	T
Sør-Trøndelag	U
Nord-Trøndelag	V
Nordland	W
Troms	X
Finnmark	Y

I fylker med flere politidistrikter bestemmer Veidirektøren hvilke nummerserier de forskjellige politimestre skal bruke ved registreringen.

§ 24. Kjennemerke skal anbringes så vel foran som bak på vognen. Kjennemerkene skal ha sorte typer på hvit bunn. Typene gis følgende størrelse i mm.

20 decbr.

Skilt for	Type		Minste høgd på skiltet
	høgd	breidd	
A. Motor- vogner:			
1. Frampå	75	12	115
2. Bak	120	20	300
B. Motor- syklar:			
1. Frampå	70	10	90
2. Bak	60	10	150

På fremste skiltet skal kjenningsbokstaven stå framfor numret på same lina. På baksiltet skal kjenningsbokstaven stå over numret.

Kjennemerki kann òg setjast i transparent på sjølve lykti.

I serlege tilfelle kann Vegdirektøren godkjenna kjennemerke av onnor form og utsjånad enn nemnt framanfyre.

§ 25. Skilti skal setjast på berrsynt stad og so høgt som køyretyet på rimeleg måte gjeve høve til.

Det fremste kjennemerket på motorsyklar skal setjast parallelt med lengderetningi på sykkelen og ha kjenningsbokstav og nummer på baa sidone:

Andre kjennemerke skal setjast på tvers av vogni.

§ 26. Skilti må ein ikkje kunna snu og må aldri dekkjast. Ein lyt serskilt sjå etter at ikkje bagasjeberaren eller liknande løyner baksiltet og

Skilt for	Typenes		Skiltets minste høide
	høide	bredde	
A. Motor- vogner:			
1. Foran	75	12	115
2. Bak	120	20	300
B. Motor- sykler:			
1. Foran	70	10	90
2. Bak	60	10	150

På det forreste skilt settes kjenningsbokstavet foran nummeret på samme linje. På det bakre skilt settes kjenningsbokstavet over nummeret.

Kjennemerkene kan også anbringes i transparent på selve lykten.

I særlege tilfelle kan Vei- direktøren godkjenne kjennemerke av annan form og utseende enn foran nevnt.

§ 25. Skiltene skal anbringes på ioinfallende sted og så høit som kjøretøiets konstruksjon med rimelighet tillater.

Det forreste kjennemerke på motorsyklar skal anbringes parallelt med syklens lengderetning og være forsynt med kjenningsbokstav og nummer på begge sider.

Andre kjennemerke skal anbringes vinkelrett på vognens lengderetning.

§ 26. Skiltene må ikke kunne klappes om og må aldri dekkas. Det påses spesielt at det bakre skilt ikke skjules av bagasjeholder eller lignende,

at motorsveivi ikkje løyner framskiltet. I so fall lyt sveivi hengjast upp i ein stropp, når bilen går. Skilt og baklykt skal allstødt haldast i slikt stand at ein lett kann lesa kjennemerket.

§ 27. Dersom kjennemerket må uppattnyast vert dette meldt til vedkomande politimakt som let det nye skiltet eftersjå og plombera. Det som er vraka vert samstundes innlevera.

Prøvenummer.

§ 28. Prøvenummer kann politiet etla ut eller låna ut for stuttare tid til å setja på motorvogn som er godkjend av bilsakkunnig. Vidare på motorvogn som enno ikkje er godkjend for å få henne prøvekjørd for regulering, registrering eller sal. Vogni må på alle måtar vera innreidd i samsvar med gjeldande reglar m. a. når det gjeld breidd, vekt og hjulringar. Prøvenumri skal til kvar tid ha politiplombe.

§ 29. For prøvenummer skal det leggjast trygd etter reglar som fastsett i § 11 i motorvognlovi.

§ 30. Prøvenummer må berre nyttast av innehavaren av vedkomande firma eller tenestmennene der.

§ 31. Til å føra motorvogn med prøvenummer på offentlig gate eller veg krevst det at vedkomande hev norsk førarkort.

§ 32. Prøvenummer skal

samt at det forreste skilt ikke 20 desbr. dekkes av motorsveiven. I så fall må sveiven under fart op- henges i en strop. Skilter og baklykt skal til enhver tid holdes i sådan stand at kjenne- merket lett kan leses.

§ 27. Hvis kjennemerket må fornyes meldes dette til vedkommende politimyndighet som lar det nye skilt besik- tige og plumbere. Det kas- serte innleveres samtidig.

Prøvenummer.

§ 28. Prøvenummer kan av politiet tildeles eller for kortere tid utlånas til anbringelse på motorvogn som er godkjent av bilsakkyndig. Enn videre på motorvogn som ennu ikke er godkjent for å få den prøvekjørt for regulering, registre- ring eller salg. Vognen må i enhver henseende være inn- rettet i overensstemmelse med gjeldende regler bl. a. med hensyn til bredde, vekt og hjulringer. Prøvenummerne skal til enhver tid være for- synt med politiets plombe.

§ 29. For prøvenummer skal deponeres garanti efter regler som bestemt i motorvognlovens § 11.

§ 30. Prøvenummer må bare benyttes av vedkommen- de firmas innehaver eller funk- sjonærer.

§ 31. For å føre motor- vogn med prøvenummer på offentlig gate eller vei kreves at vedkommende er i besid- delse av norsk førerkort.

§ 32. Prøvenummer skal ha

20 desbr. ha kvite typar på raud botn og under talet ordet «Prøve». Elles gjeld for typar, storleik og påsetjing, reglane for vanleg kjennemerke.

§ 33. Prøvenummer skal fyrst i januar kvart år synast fram for politiet eller um det segjer so, for den sakkunnige eller lensmannen. Samstundes skal det synast fram kvittering for at vegavgift og kontrollavgift for året er betalt.

§ 34. Prøvenummer kann inndragast etter kvart år og elles når som helst i tilfelle av misbruk.

§ 35. Den som fær utetla eller utlånt prøvenummer ber utgiftene med utetlingi eller utlån, merking, kontroll m. m.

§ 36. Med kvart som prøvenummer vert utetla eller inndrege sender ein melding um det til Vegdirektøren, likevel ikkje for nummer utlånt for stutt tid.

C. Vedkomande kapitel III i lovi.

Førarkort og prøving av førarar.

§ 37. Den som ynskjer løyve til å føra motorvogn må senda skriftleg søknad til politimeisteren på den staden der ein vil ha utferda førarkort. Søknaden skal opplysa um det fulle namnet og bustaden åt søkjaren og um kva slag vogn ein ynskjer køyre-løyve for.

hvite typer på rød bunn og under nummeret ordet «Prøve». For øvrig gjelder med hensyn til typer, størrelse og anbringelse, reglene for almindelig kjennemerke.

§ 33. Prøvenummer skal i begynnelsen av januar hvert år fremvises for politiet eller efter dettes bestemmelse for den sakkundige eller lensmannen. Samtidig skal fremvises kvittering for at veiavgift og kontrollavgift for året er betalt.

§ 34. Prøvenummer kan inndras efter hvert års utløp og for øvrig når som helst i tilfelle av misbruk.

§ 35. Alle de med tilde-ling eller utlån, merkning, kontroll m. m. av prøvenummer forbundne utgifter bæres av den hvem det er tildelt.

§ 36. Efter hvert som prøvenummer tildeles eller inndras sendes meddelelse herom til Veidirektøren, dog ikke for nummer utlånt for kort tid.

C. Vedkommende lovens kapitel III.

Førerkort og prøvning av førere.

§ 37. Den som ønsker til-latelse til å føre motorvogn må sende skriftlig ansøknin-g til politimesteren på det sted hvor førerkort ønskes utstedt. Andragendet skal inneholde opplysning om søkerens fulle navn og bopel, samt for hvad slags vogn kjøretillatelsen øns-kes.

Med søknaden skal fylgja:

- a. Fødselsattest.
- b. Vitnemål frå politiet på heimstaden um at søkjaren er påliteleg og edrueleg, og at politiet for sitt vedkomande held han skikka til førar.
- c. Lækjarattest um syn, høyrsele og helse hjå søkjaren.
- d. Fotografi av søkjaren (brjostbilet) i visitkortstorleik).
- e. Opplysningar um verneplikti åt søkjaren, og dersom han står i dei militære rullane, opplysning um nummer og kva avdeling (regiment) han høyrer til. Hev han fått vernepliktsbok skal ho leggjast ved.
- f. Attest frå politiet på dei stadene der søkjaren hev budd dei siste tri åri um at han denne tidi ikkje hev vore straffa for fyll.
- g. Fråsegn frå søkjaren um han fyrr hev søkt um godkjenning som førar av motorvogn og i tilfelle når og kvar.
- h. Når det gjeld folk som søkjer um løyve til å føra motorvogn for offentleg skyssing: fråsegn um at søkjaren kjenner til «lov av 26 juni 1916, nr. 4 om pliktmessig avhold fra alkoholnydelse i visse stillinger».

§ 38. Dersom ovanneemde papir og mogeleg andre innhenta opplysningar tykkjest

Med andragendet skal følge: 20 desbr.

- a. Fødselsattest.
- b. Vidnesbyrd fra politiet på hjemstedet om at ansøkeren er pålitelig og edrueleg, og at politiet for sitt vedkommende finner ham skikket til fører.
- c. Lægeattest angående ansøkerens syn, hørsel og helse.
- d. Ansøkerens fotografi (brystbillede i visitkortformat).
- e. Oplysninger om ansøkerens vernepliktsforhold, samt hvis han står i de militære ruller, opplysning om nummer og hvilken avdeling (regiment) han tilhører. Vernepliktsbok vedlegges, forsåvidt ansøkeren har fått sådan.
- f. Attest fra politiet på de steder hvor ansøkeren har bodd i de siste 3 år om at han i denne tid ikke har vært straffet for beruselse.
- g. Ansøkerens erklæring om hvorvidt og i tilfelle når og hvor han tidligere har søkt godkjennelse som fører av motorvogn.
- h. Forsåvidt angår personer som søker tillatelse til å føre motorvogn for offentlig personbefordring: Erklæring om at ansøkeren er bekjent med lov av 26 juni 1916, nr. 4 om pliktmessig avhold fra alkoholnydelse i visse stillinger.

§ 38. Såfremt forannevnte dokumenter og mulig andre innhentede opplysninger finnes

20 desbr. fullnøgjande, vert søknaden send til den bilsakkunnige som held den prøva som er fyreskrivi i § 15 i lovi til tid som han fastset.

§ 39. Prøve vert haldi serskild for dei ymse klassar av motorvogner etter denne inndelingi:

a. Motorsykkel med eller utan sidevogn.

b. Motorvogn drivi med:

1. forbrenningsmotor,
2. elektromotor,
3. dampmaskine,
4. moglege andre driftsmotorar.

§ 40. For å få vanleg førarkort for motorvogn med forbrenningsmotor vert prøva gjord på handsjalta motorvogn.

Dersom prøva vert gjord på fotsjalta motorvogn, kann førarkort berre utferdast for sovori.

Vil ein ha førarkort for fleire klassar må det gjerast prøve i kvar einskild klasse.

§ 41. Prøva umfatar ein teoretisk og ein praktisk del.

Ved den teoretiske prøva vert søkjaren høyrd i:

- a. maskinstellet og innreidingi åt motorvogni,
- b. lover og fyresegner som gjeld motorvognførarar,
- c. korleis ein skal taka det i visse vanskelege høve (til dømes når hjuli glid, ved eldsfære, ulukkeshende m. m.).

Den praktiske delen umfatar:

- d. gransking av bremsar, styregeidor, tennapparar m. m.,

tilfredsstillende, sendes ansøkingen til den bilsakkyndige, som foretar den i lovens § 15 foreskrevne prøve til tid som den sakkyndige bestemmer.

§ 39. Prøve avlegges særskilt for de forskjellige klasser av motorvogner efter følgende inndeling:

a. Motorsykkel med eller uten sidevogn.

b. Motorvogn drevet med:

1. forbrenningsmotor,
2. elektromotor,
3. dampmaskin,
4. mulige andre driftsmotorer.

§ 40. For å opná almindeleg førerkort for motorvogn med forbrenningsmotor avlegges prøven på håndsjaltet motorvogn.

Såfremt prøve blir avlagt på fotsjaltet motorvogn, kan førerkort bare utstedes for sådan.

Ønskes førerkort for flere klasser, må der avlegges prøve i hver enkelt klasse.

§ 41. Prøven omfatter en teoretisk og en praktisk del.

Ved den teoretiske prøve eksamineres søkeren i:

- a. Motorvognens maskineri og innretning.
- b. Lover og forskrifter som angår motorvognførere.
- c. Hvordan man skal forholde sig under visse vanskelige forhold (eksempelvis når hjulene glir, ved ildsfære, ulykkestilfelle m. v.).

Den praktiske del omfatter:

- d. Undersøkelse av bremsar, styreinnretning, tennappa-

igangsetjing av motoren, start, vendingar, hoping, (rygging) stogging og igangsetjing av vogni i motbakke,

e. ein prøvetur, noko på fri veg og noko på stader med mykje ferdslé.

§ 42. Førarar som vil driva med offentleg skyssing med motorvogn som liveveg, lyt stå ei ny serleg inngåande både teoretisk og praktisk prøve so ein er viss på at vedkomande er skikka til soveri køyring. Resultatet skal meldast politiet og setjast til på førarkortet.

Fyre denne prøva lyt føraren leggja fram prov for at han hev køyrt motorvogn i minst 6 månader.

§ 43. Når ein køyrer til førarkort skal den sakkunnige ta plass på motorvogni. For motorsykkel vert prøva ordna på beste måte ettersom sykkelén er til. Under slik køyring vert den som køyrer vogni (sykkelen) rekna som førar. På øvingskøyring vert derimot den fylgjesmannen som er nemnd i § 15, 9de leden i lovi rekna som førar.

§ 44. Hev ein søkjar ikkje stade prøva hjå den sakkunnige, kann ny prøve takast fyrst 4 vikor etter den fyrre. Den nye prøva må i tilfelle haldast av den same sakkunnige som heldt den fyrste prøva. Frå dette kann det gjerast undantak når søkjaren hev flutt til eit nytt politidistrikt.

§ 45. Er prøva greidd,

rat m. v., igangsetning av ²⁰ desbr. motoren, start, vendinger, rygging, stansning og igangsetning av vognen i motbakke.

e. En prøvetur dels på fri vei dels på sterkt beferdede steder.

§ 42. Førere som vil søke erhverv ved kjøring av motorvogn for offentlig personbefordring skal underkastes ny særlig inngående så vel teoretisk som praktisk prøve for å få visshet for at vedkommende er skikket til sådan kjøring. Resultatet skal meddeles politiet og tilføies på førerkortet.

Før denne prøve må føreren fremlegge bevis for at han har kjørt motorvogn til stadighet i minst 6 måneder.

§ 43. Ved kjøring til førerkort skal den sakkyndige ta plass på motorvognen. For motorsykkel ordnes prøven på beste måte efter syklens art. Under sådan kjøring anses den som kjører vognen (syklen) som fører av samme. Under øvelseskjøring anses derimot den i lovens § 15, 9de avsnitt nevnte ledsager som fører.

§ 44. Har en ansøker ikke bestått prøven hos den sakkyndige, kan ny prøve avlegges først 4 uker efter den foregående prøve. Den nye prøve må i tilfelle foretas av den samme sakkyndige som foretok den første prøve. Herfra kan undtagelse gjøres når ansøkeren har flyttet til et nytt politidistrikt.

§ 45. Er prøven bestått

20 desbr. ferdar politiet ut førarkort som inneheld:

- a. nummeret på kortet.
- b. namnet, fødselsdagen, fødestaden og bustaden åt føraren,
- c. fotografi av føraren. Politiet stemplar det og gjev det same nummer som kortet.

§ 46. Den som ynskjer førarkortet sitt oppattnya når det hev gjenge ut (5 år), legg fram vitnemål som provar um søkjaren hev halde kjøretamen sin ved lag. Dersom politiet krev det, skal det òg leggjast fram ny lækjarattest for syn, høyrsele og helse. Den bilsakkunnige avgjer på grunnlag av dei framlagde vitnemåli um det skal haldast ny prøve eller um førarkortet kann nyast oppatt utan so-
vori prøve.

§ 47. Til oppattnying av førarkortet åt den bilsakkunnige sjølv krevst ikkje ny prøve, og heller ikkje vitnemål um at han hev halde køyretamen ved lag so lenge han hev umbodet som bilsakkunnig.

§ 48. Førarkort som er utferda etter motorvognlovi av 21 juni 1912 held fram med å gjelda 5 år etter at lovi frå 20 februar 1926 hev teke til å gjelda.

Fører som fyrr ikraftsetjingi av den nye lovi hev ført motorvogn til offentleg skys-sing og som dessutan provar at han hev køyrt motorvogn stendig dei 6 siste månadene, treng ikkje å taka den nye

utsteder politiet førerkort inneholdende:

- a. Kortets nummer.
- b. Førerens navn, fødselsdag, fødested og bopel.
- c. Førerens fotografi som stemples av politiet og forsynes med kortets nummer.

§ 46. Den som ønsker sitt førerkort fornyet når det er utløpet (5 år) fremlegger vidnesbyrd som godtgjør hvorvidt søkeren har vedlikeholdt sin kjøreferdighet. På forlangende av politiet skal også fremlegges ny lægeattest for syn, hørsel og helse. Den bilsakkyndige avgjør på grunnlag av de fremlagte vidnesbyrd hvorvidt der skal avlegges ny prøve eller førerkortet kan fornyes uten sådan prøve.

§ 47. Til fornyelse av den bilsakkyndiges eget førerkort kreves ikke ny prøve og heller ikke vidnesbyrd om vedlikeholdt kjøreferdighet så lenge vedkommende innehar stillingen som bilsakkyndig.

§ 48. Førerkort som er utstedt i henhold til motorvognloven av 21 juni 1912 fortsetter å gjelde 5 år efter at loven av 20 februar 1926 er trådt i kraft.

Fører som før den nye lovs ikrafttreden har ført motorvogn for offentlig personbefordring og som derhos godtgjør at han har kjørt motorvogn til stadighet i de siste 6 måneder, behøver ikke å av-

prøva som er umhandla i § 15, 3dje leden i lovi for å kunna føra motorvogn etla til offentlig skyssing.

D. Vedkomande kapitel IV i lovi.

Køyring med motorvogn.

§ 49. Det løyvet som er umhandla i § 19 siste leden til for einskild gong å køyra motorvogn på vegar der slik køyring elles ikkje er lovleg, må ikkje gjevast, dersom vedkomande søkjar hev vorte nektå løyve av høgare styremakt, og ikkje so ofte at det kann reknast som stendig køyring. Som høgare styremakt i høve til lensmann og tilsynsmann vert rekna overingeniøren for vegstellet. I høve til han att fylkesmannen.

§ 50. Utgiftene til tenestemeldingar som er haldne turvande i slike tilfelle, skal den som fær løyvet bera.

E. Vedkomande kapitel V i lovi.

Avgifter av motorvogn som høyrer heime i riket.

§ 51. Den årlege vegavgifti, kontrollavgift og årsavgifti for prøvenummer vert innbetala til statens skatteuppkrevjar på forskot for kvart kalenderår, og må vera lagt innan slutten av februar i avgiftsåret — for 1927 innan slutten av mars.

§ 52. Skatteuppkrevjaren gjev saman med kvittering for

legge den i lovens § 15, tredje ledd omhandlede nye prøve for å kunne føre motorvogn bestemt til offentlig personbefordring.

D. Vedkommende lovens kapitel IV.

Kjøring med motorvogn.

§ 49. Den i lovens § 19 siste avsnitt omhandlede tillatelse til for enkelt gang å kjøre motorvogn på veier hvor sådan kjøring ellers ikke er tillatt må ikke gis, såfremt vedkommende søker er blitt nektet tillatelse av høiere myndighet, og ikke så ofte at det får karakteren av stadig kjøring. Som høiere myndighet i forhold til lensmann og tilsynsmann anses overingeniøren for veivesenet. I forhold til denne fylkesmannen.

§ 50. Utgifter til tjenstlige meddelelser som i sådanne tilfelle anses nødvendige, bæres av den som får tillatelsen.

E. Vedkommende lovens kapitel V.

Avgifter av motorvogn hjemmehørende i riket.

§ 51. Den årlige veiavgift, kontrollavgift og årsavgiften for prøvenummer innbetales til statens skatteopkrever forskuddsvis for hvert kalenderår, og må være erlagt innen utgangen av februar i avgiftsåret — for 1927 innen utgangen av mars.

§ 52. Skatteopkreveren utleverer i forbindelse med kvit-

20 desbr. betala avgifter eit avgiftsmerke (skilt) som gjeld for året og som Vegdirektøren fastset. Avgiftsmerket skal setjast so det er lett å sjå framme på vinstre sida av motorkøyretyet. For prøvenummer skal avgiftsmerket setjast på attaste kjennemerket. Den bilsakkunnige skal segja kor det skal stå, når motorvogni møter til ettersyn.

§ 53. For motorvogn som eigaren ikkje tenkjer å bruka fell avgifti burt, dersom eigaren i god tid fyrr avgiftsåret byrjar, gjev skriftleg melding til politiet um det. Kjennermerki åt vogni må samstundes innleverast.

Kjennermerki vert å levera attende til eigaren, når det vert synt fram kvittering for politiet for at avgiftene er betala.

§ 54. Avgift av automobilgummiringar m. m. som vert innførde til riket vert utrekna samstundes med tollhandsamingi og skal betalast til tollinnkrevjingsmennene på vedkomande stad etter reglar fastsette av Finans- og Tolldepartementet.

Når ein skal rekna ut avgifti, gjer ein ikkje noko frådrag for vekti av den jarnringen som kompakte gummiringar er bygde på.

For ubrukte automobilgummiringar m. m. som når motorvognlovi tek til å gjelda ligg hjå importørar, forhandlarar og private, skal vedkomande straks senda oppgåve i tvo eksemplar til politiet

tering for betalte avgifter et av Veidirektøren fastsatt for året gjeldende avgiftsmerke (skilt). Avgiftsmerket skal anbringes lett synlig foran på venstre side av motorkjøretøiet. For prøvenummer skal avgiftsmerket anbringes på bakre kjennemerke. Plassen for avgiftsmerket kan anvises av den bilsakkyndige, når kjøretøiet fremstilles til undersøkelse.

§ 53. For motorvogn som eieren ikke akter å bruke bortfaller avgiften, hvis eieren i betimelig tid før avgiftsårets begynnelse gir politiet skriftlig underretning herom. Vogdens kjennemerker må samtidig innleveres.

Kjennermerkene blir å tilbakelevere eieren, når der for politiet fremvises kvittering for at avgiftene er betalt.

§ 54. Avgift av automobilgummiringer m. v. som innføres til riket beregnes samtidig med tollbehandlingen og erlegges til tolloppbørselsbetjentene på vedkommende sted efter regler fastsatt av Finans- og Tolldepartementet.

Ved beregning av avgiften gjøres intet fradrag for vekten av den jernring, som kompakte gummiringer er bygget på.

For ubrukte automobilgummiringer m. v. som ved motorvognlovens ikrafttreden er beroende hos importører, forhandlere og private, skal vedkommende straks sende op-gave i to eksemplarer til poli-

med opplysning um vareslaget, kor store og tunge ringane er og namnet og adressa åt eigaren.

F. Vedkomande kapitel VI i lovi.

Motorvogn som høyrer heime i utlandet.

§ 55. Attåt den meldingi som § 27 i lovi påbyd — til grensetolluppsynet for vogner som kjem landevegen og til politiet for vogner som vert innførde på annan måte — skal umfram dei vitnemål som § 27 b i lovi nemner leggjast fram:

a. Uppgåve over det vogni veg i fullt lasta stand. Veg ho meir enn 2,5 tonn skal ogso største akseltrykk nemnast. (Dette gjeld ikkje personbilar med upptil 8 sitjeplassar). Er akseltrykket over 2 tonn, må ein få serskilt køyreloyve i samsvar med § 1 i desse fyresegnene.

For å kunna bruka vogner med større breidd enn 1,8 m. må ein sameleis få serskilt løyve; jfr. § 4 i lovi og § 1 i desse fyresegnene.

b. Norsk eller utanlandsk førarkort for den eller dei folki som det er nemnt skal føra vogni.

§ 56. Kvar personautomobil med luftringar som hev internasjonalt sertifikat kann køyrast på alle offentlege vegar i riket som er opne for ålmenn automobiltrafikk, når

tiet med angivelse av varens 20 desbr. art, ringenes størrelse og vekt samt eierens navn og adresse.

F. Vedkommende lovens kapitel VI.

Motorvogn hjemmehørende i utlandet.

§ 55. Ved den i lovens § 27 påbudte anmeldelse — til grensetollopsynet for vogner som kommer landeveien og til politiet for vogner som innføres på annen måte — skal foruten de i lovens § 27 b nevnte vidnesbyrd fremlegges:

a. Opgave over vognens vekt i fullt lastet stand. Overstiger denne 2,5 tonn, opgis også største akseltrykk (herfra undtatt personbiler med inntil 8 sitteplasser). Er akseltrykket over 2 tonn, må særskilt kjøretillatelse erhverves i henhold til nærværende forskrifter § 1.

For å bruke vogner med større bredde enn 1,8 m. må likeledes særskilt tillatelse erhverves; jfr. lovens § 4 og nærværende forskrifter, § 1.

b. Norsk eller utenlandsk førerkort for den eller de personer som opgis å skulle føre vognen.

§ 56. Enhver personautomobil med luftringer forsynt med internasjonalt sertifikat kan — når kjøretøiets bredde ikke overstiger 1,8 m. og største akseltrykk ved full belast-

20 desbr. vognbreiddi ikkje er over 1,8 m. og største akseltrykk med full last ikkje er over 2 tonn.

§ 57. Som trygd for dekkjning av skadebotand svar skal det gjevast trygding på same måte som fastsett i § 11 i lovi.

Trygdi skal leggjast ned hjå den styremakt som gjev køyreloeyvet, når ho ikkje er greidd soleis som det er nemnt i neste leden.

Er and svarstrygding teikna i utanlandsk selskap vert ho godteki, dersom skyldnadene åt selskapet er kontragarantert av eit selskap som arbeider her i riket eller eit lag av slike selskap og deira trygdingsfråsegner er godkjende. Kontratrygdi skal umfata det and svar motoreigaren hev etter motorvognlovi av 20 februar 1926. Som legitimasjon når ein reiser inn i riket syner ein fram trygdebrevet frå det utanlandske selskapet med kvittering for betalt premie for den terminen som går.

Det selskapet eller laget som hev gjeve kontratrygd er pliktig til å taka imot søksmål for skade som bruken av motorkøyretyet måtte valda her i riket.

§ 58. For bruk av vegane betalar ein sovori avgift (for tilhelde upptil 1 år):

for automobil 1 krone dagen, for motorsykel med eller utan sidevogn 25 øre dagen.

Desse avgiftene fell burt for motorvagner frå land der norske motorvagner hev same

ning ikke overstiger 2 tonn — kjøres på alle offentlige veier i riket som er åpne for almindelig automobiltrafikk.

§ 57. Som sikkerhet for dekning av erstatningsansvar skal der stilles garanti av samme innhold og omfang som i lovens § 11 bestemt. Garantien skal, når den ikke er ordnet som i neste ledd omhandlet, deponeres hos den myndighet som meddeler kjøretillatelsen.

Er ansvarsforsikring tegnet i utenlandsk selskap, godtas denne, såfremt selskapets forpliktelser er kontragarantert av et her i riket arbeidende selskap, hvis garantierklæringer er godkjent — eller av en forening av sådanne selskaper. Kontragarantien skal omfatte vedkommende motorvogneiers ansvar efter motorvognloven av 20 februar 1926. Som legitimasjon ved innreise her i riket tjener forevisning av politen fra det utenlandske selskap med kvittering for erlagt premie for den løpende termin.

Det selskap eller den forening som har stillet kontragaranti er pliktig til å motta søksmål for skade som forvoldes ved motorkjøretøiets bruk her i riket.

§ 58. For bruken av veiene betales sådan avgift (for op hold inntil 1 år):

for automobil 1 krone pr. dag, for motorsykel med eller uten sidevogn 25 øre pr. dag.

Foranstående avgifter bortfaller for de lands motorvagner hvor norske motorvagner

fyrreretten. Avgifti skal betalast til den styremakt som ferdar ut køyreløyvet. For vogn som kjem landevegen, skal avgifti vera betalt fyrr vogni fær lov til å passera tollstasjonen. Vert vogni innförd med jarnveg eller sjøleides må det leggjast fram køyreløyve frå politiet, fyrr tollstellet frigjev henne.

Gummiavgift skal ikkje betalast for ringar som er montera på hjul eller varahjul, når vogni kjem til riket. For ringar som ikkje er montera, skal betalast vanleg avgift som vert betala attende når ringane vert utförde att.

§ 59. Dersom ein ikkje finn at kjennemerki åt vogni er gode nok, fær vogni kjennemerke i samsvar med § 9 i lovi og §§ 22—27 i desse fyresegnene.

Desse kjennemerki vert sette utanpå dei vogni fyrr hev.

Kjennemerki skal betalast med det dei kostar av den som fører vogni inn.

§ 60. Køyreløyvet skal i alle høve gjevast skriftleg og utan serskilt avgift. Skjema nr. 252. Ein lyt allstødt ha det med når ein køyrer, og det skal etter oppmoding synast fram for dei som kontrollerar; jfr. kap. II § 38 i trafikkreglane.

§ 61. Når utanlandsk motorvogn passerar ut av riket vert køyreløyvet (køyrekortet) og eventuelt utlevera nummerskilt å levera inn til tollstellet (grensetollstasjonar, sjø-

nyder den samme begunstigelse. 20 desbr.

Avgiften betales til den myndighet som utsteder kjøretillatelsen. For vogn som kommer landeveien, skal avgiften være betalt før vognen tillates å passere tollstasjonen. Innføres vognen med jernbane eller sjøverts, frigis den ikke av tollvesenet før der fremlegges kjøretillatelse fra politiet.

Gummiavgift betales ikke for ringer som ved vognens ankomst til riket er montert på hjulene eller på reservehjul. Av ikke monterte ringer betales almindelig avgift, som tilbakebetales når ringene igjen utføres.

§ 59. Såfremt vognens kjennemerker ikke finnes tilfredsstillende, tildeles vognen kjennemerker overensstemmende med lovens § 9 og nærværende forskrifter §§ 22—27.

Disse kjennemerker anbringes utenpå vognens egne kjennemerker.

Kjennemerkene betales med deres fulle kostende av den som fører vognen inn.

§ 60. Kjøretillatelsen skal i alle tilfelle meddeles skriftlig og uten særskilt gebyr. Skjema nr. 252. Den må alltid medføres under kjøringen, og skal på forlangende fremvises for de kontrollerende myndigheter; jfr. trafikkreglene kap. II § 38.

§ 61. Når utenlandsk motorvogn passerer ut av riket, innleveres kjøretillatelsen (kjørkortet) og eventuelt utleverte nummerskilter til tollvesenet (grensetollstasjoner, sjøtollste-

20 desbr. tollstader) eller dersom vogni vert utford på jarnveg til stasjonsmeistaren på innleveringsstasjonen. Dersom ikkje all avgift er greidd vert den som skal utføra vogni vist til politiet, og vogni vert ikkje utekspedera fyrr skyldig avgift er betala.

G. Utferding av internasjonalt sertifikat.

§ 62. Kongelig Norsk Automobilklub og Norges Automobil Forbund hev til so lenge rett til å ferda ut internasjonalt sertifikat for køyring med norsk motorvogn innau dei framande land som til kvar tid er tilslutta den internasjonale avtala um automobilferdsle.

For at det skal gjelda må sertifikatet ha turvande påteikning frå norsk politimakt.

§ 63. Internasjonalt sertifikat må ikkje ferdast ut minder:

- a) motorvogni fullnøgjer dei kravi lovi set, og det vert framlagt gyldig vognkort og prov for at vegavgift og kontrollavgift er betala;
- b) føraren (førarane) hev gyldig førarkort i samsvar med § 15 i motorvognlovi, jfr. § 37 flg. framanfyre.

§ 64. Til dekkjng av kostnadene med å ferda ut internasjonalt sertifikat og å skaffa og utlevera nasjonalitetsmerke kann det reknast ei godtgjersle stor kr. 20,00 pr. motorvogn

der) eller hvis vognen utføres på jernbane, til stasjonsmestere på innleveringsstasjonen. Hvis der refterer avgift, henvises den som skal utføre vognen til politiet og vognen blir ikke utekspedert før skyldig avgift er betalt.

G. Utstedelse av internasjonalt sertifikat.

§ 62. Kongelig Norsk Automobilklub og Norges Automobil Forbund har inntil videre rett til å utstede internasjonalt sertifikat for kjørsel med norsk motorvogn innen de fremmede land som til enhver tid er tilsluttet den internasjonale overenskomst angående ferdsel med automobiler.

Certifikatet må for å være gyldig forsynes med behørig påtegning av norsk politimyndighet.

§ 63. Internasjonalt sertifikat må ikke utstedes med mindre:

- a) Motorvognen tilfredsstiller lovens krav, og der fremlegges gyldig vognkort samt bevis for at veiavgift og kontrollavgift er betalt.
- b) Føreren (førerne) har gyldig førerkort overensstemmende med motorvognlovens § 15, jfr. foranstående § 37 flg.

§ 64. Til dekning av omkostningene ved utstedelse av internasjonalt sertifikat samt anskaffelse og utlevering av nasjonalitetsmerke kan beregnes en godtgjørelse stor

anten det gjeld for ein eller
to førarar.

H. Vedkomande
kapitel VIII i lovi.

Ymse fyresegner.

§ 65. Den årlege avgifti
for registrering og kontroll
av motorvogner som er um-
handla i § 34 i lovi, vert
fastsett soleis til so lenge:

- a) For motorvogn
som veg over
350 kg. og for
prøvenummer . 20 kroner
- b) For andre mo-
torvogner og
motorsyklar
med eller utan
sidevogn . . . 10 »

Desse avgiftene vert upp-
kravde og betala saman med
vegavgifti.

§ 66. Avgift for førar-
prøve og førarkort skal leggjast
soleis:

- a) Prøving til fø-
rarkort for mo-
torvogn . . . 20 kroner
- b) Prøving til fø-
rarkort for mo-
torsyikkel med
eller utan side-
vogn . . . 10 »
- c) Prøving til fø-
rarkort i ny
klasse eller for
offentleg skys-
sing . . . 20 »
- d) Uppattnying av
førarkort (etter
5 år), det same
um det vert
halde prøve el-
ler ikkje . . . 5 »

kr. 20,00 pr. motorvogn hvad 20 desbr
enten det gjelder for en eller
to førere.

H. Vedkommende lovens
kapitel VIII.

Forskjellige bestemmelser.

§ 65. Den i lovens § 34
omhandlede årlige avgift for
registrering og kontroll
av motorvogner fastsettes
inntil videre således:

- a) For motorvogn
som veier over
350 kg. samt
for prøvenum-
mer 20 kroner
- b) For andre mo-
torvogner og
motorsykler
med eller uten
sidevogn . . . 10 »

Disse avgifter opkreves og
betales sammen med veiav-
giften

§ 66. Avgift for fører-
prøve og førerkort skal
erlegges således:

- a) Prøvning til fø-
rerkort for mo-
torvogn . . . 20 kroner
- b) Prøvning til fø-
rerkort for mo-
torsyikkel med
eller uten side-
vogn . . . 10 »
- c) Prøvning til fø-
rerkort i ny
klasse eller for
offentlig per-
sonbefordring . 20 »
- d) Fornyelse av fø-
rerkort (etter 5
år) uansett om
der avlegges
prøve eller ikke 5 »

20 desbr. Står ein ikkje prøva, legg ein same avgifti for ny prøve.

Dei avgifter som er nemnde i denne paragraffen betalar ein til politiet fyrr prøva vert haldi.

Bestås prøven ikke, erlegges samme avgift for ny prøve.

De i nærværende paragraf omhandlede avgifter betales til politiet før prøve foretas.

Ved resolusjon av kronprinsregenten frå 17 desember 1926 er det fastsett at den nye motorvognlovi tek til å gjelda heilt ut frå 1 januar 1927, likevel so at fyresegnene um trygd og skadebot i §§ 10, siste leden, 11 og 30—32 fyrst tek til å gjelda frå 1 april 1927. I millomtidi gjeld soleis fyresegnene um dette i lov frå 21 juni 1912 om bruk av motorvogner § 9 1ste leden og §§ 33—35.

Ved Kronprinsregentens resolusjon av 17 desember 1926 er det bestemt at den nye motorvognlov trer i kraft i sin helhet fra 1 januar 1927, dog således at bestemmelsene om garanti og erstatning for skade i §§ 10 siste ledd, 11 og 30—32 først trer i kraft fra 1 april 1927. I mellomtiden gjelder således bestemmelsene herom i lov av 21 juni 1912 om bruk av motorvogner § 9, 1ste ledd og §§ 33—35.

20 desbr. **Cirkulære** til politimestre, skattefogder, bilsakkyndige m. fl., utferdiget av Arbeidsdepartementet 20 desember 1926 i henhold til lov om motorvogner av 20 februar 1926.

Bilsakkyndiges opnevning og ansettelsesvilkår.

1. Bilsakkyndige opnevnes av Arbeidsdepartementet og har å følge de bestemmelser og anvisninger som gis av departementet. De kan fratre eller opsies med 2 måneders varsel.

2. Bilsakkyndige må ikke være økonomisk interessert i motorvognindustri, heri innbefattet reparasjonsverksteder for motorvogner, heller ikke i handel med motorvogner eller deler til sådanne — eller innta nogen stilling av sådan art at det kan befryktes å øve innflydelse på deres upartiske og saklige bedømmelse og opptreden.

Herav følger bl. a. at bilsakkyndige ikke uten efter opfordring av offentlig myndighet må avgi erklæringer som sakkyndige i bilspørsmål særlig sådanne som verserer for retten eller kan antas å bli innbragt for domstolene.

Uten Arbeidsdepartementets samtykke i hvert enkelt tilfelle kan en bilsakkyndig ikke ha annet lønnet erhverv eller

annen lønnet stilling. Ansøking om sådant samtykke må 20 desbr. være ledsaget av uttalelse fra overingeniøren for veivesenet og fra vedkommende politimester (politimestre).

3. Den bilsakkyndige må selv ha førerkort.

De bilsakkyndiges arbeide.

4. Den bilsakkyndige skal på forlangende av politiet foreta undersøkelse av motorvogner for registrering samt prøvning av førere — alt i henhold til motorvognloven og de av Arbeidsdepartementet utferdigede bestemmelser. Politiet kan også henvise motorvogner som skal registreres i et annet distrikt til undersøkelse av den sakkyndige når dette finnes hensiktsmessig av hensyn til forholdene på det sted hvor vognen skal sendes hen, f. eks. når det må foretas veining o. l., som vanskelig lar sig utføre på bestemmelsesstedet.

5. Videre skal den bilsakkyndige på eget initiativ så vel som efter politiets anmodning føre kontroll med at alle motorvogner som ferdes innen hans distrikt til enhver tid er i forsvarelig og forskriftsmessig stand. Denne kontroll utøves dels gjennom særskilt innkallelse av motorvognene, men skal også i fornøden utstrekning utføres under trafikken på veier og gater. I dette øiemed foretar den sakkyndige fornødne reiser i sitt distrikt. Sådanne reiser foretas efter konferanse med politiet og overingeniøren for veivesenet.

Den sakkyndige bør i fornøden utstrekning holde faste, på forhånd kunngjorte kontordager i distriktet.

6. Ved undersøkelse og kontroll av motorvogner må særlig oppmerksomhet vies de maskindeler som kan bevirke fare for den almindelige trafikk, hvis de svikter mens vognen er i bevegelse.

I den anledning undersøkes bl. a. at intet ledd i styremekanismen viser for stor sviktning eller varig deformasjon under bruk, at styringen virker lett, sikkert og uten nevneverdig dødgang. Ved firehjulsbremsen må styreinneordningen være helt eller delvis selvsperrende (selvsperringen er tilstrekkelig når man med et kraftig tak med begge hender på et av forhjulene såvidt kan bevege rattet), at rattstøile og alle stag er fast lagret, at alle forbindelsesledd er tilfredsstillende og alle skrueforbindelser forsvarlig sikret, at forhjulenes forbindelse med forakslen er tilfredsstillende og at forhjulene kan svinges lett og tilstrekkelig, at så vel fotbremse som håndbremse er forsvarlig dimensjonert og disses betjeningsledd riktig innstillet og virker lett, sikkert og jevnt på begge sider. Hver av bremsene må på tørt godt veidekke kunne stanse vognen med en hastighet av 32 km. i timen på en lengde av 20 meter.

20 desbr. Videre undersøkes:

at alle grep og håndtak til betjening av vogn og maskineri er således anbragt at føreren lett og uten fare for forveksling kan benytte disse, at brennstoffbeholdere og rørledninger med nipler, kraner og forbindelsesstykker er tette og i god stand samt således anbragt at man såvidt mulig er sikret mot eksplosjon og ildsfare, at vognen er forsynt med forskriftsmessige lykter, signalhorn samt med den i forskriftenes § 10 nevnte innretning til sikring mot at uvedkommende setter vognen i bevegelse, at maskineriet er således innrettet at uødig støy, røk og vond lukt kan undgås.

For kjøretøier som drives med damp skal der foruten den almindelige sakkyndige undersøkelse fremlegges tilfredsstillende attest for at kjelen er prøvet med koldtvannstrykk svarende til 50 % over kjelens normale arbeidstrykk. Sådan prøve skal gjentas hvert annet år.

Dessuten påses at karosseriet er forsvarlig bygget og gir tilstrekkelig plass for det antall personer det er beregnet på. Ved lastebiler at lasteplanet (lasterummet) ikke er lenger enn tillatt.

Særlig kontrolleres at førersætet er således anbragt og dimensjonert at føreren inntar en utvungen og for betjeningen av alle kontrollapparater hensiktsmessig stilling.

For brukte motorvogner skal undersøkelsen være meget grundig, særlig skal det påses at der ikke er opstått nevneverdig slitasje i styre eller bremseorganer samt i fjærbolter, at alle forbindelser fremdeles er i tilfredsstillende stand, at alle hjul er forsvarlig festet og riktig innstillet og at ingen del er skadet eller deformert således at dette må antas å bevirke fare for trafiksikkerheten.

Den påbudte prøvekjøring skal vare så lenge at den bilsakkyndige får full visshet for at vognen i enhver henseende er driftssikker under forskjellige hastigheter. Prøven skal om mulig foretas i sterke stigninger, bratte fall, skarpe kurver o. s. v.

7. De bilsakkyndige skal på politiets forlangende gi uttalelser og betenkninger i alle spørsmål vedkommende motorvognkontrollen som blir dem forelagt. Derhos skal de på forlangende bistå veivesenets overingeniører og byens myndigheter (formannskap, veivesen) ved behandlingen av forskjellige automobilsaker, således vedkommende dispensasjonsansøkninger, spørsmål om rutekjøring, innskrenkning i adgangen til å kjøre motorvogn på visse veistrekninger m. v.

8. Ved prøvning av førere skal der foretas en prøvetur dels på fri vei og dels på sterkt beferdede steder.

Prøveturen skal foregå under mest mulig forskjellig- 20 desbr.
artede forhold og må vare så lenge at den sakkyndige med
sikkerhet kan avgjøre om ansøkeren kan betros førerkort.

Den sakkyndige sender snarest mulig efter endt prøve
melding til politiet om resultatet.

9. Den bilsakkyndige fører fortegnelse over motorvogner
i den utstrekning som er nødvendig for hans arbeide. Videre
fører han journal over utført kontroll av motorvogner og
over de personer som fremstiller sig til førerprøve.

Stedfortreder for den bilsakkyndige.

10. Arbeidsdepartementet kan forlange at den bilsak-
kyndige antar en stedfortreder for å fungere under hans fra-
vær. Stedfortrederen som må godkjennes av Veidirektøren,
betales av den bilsakkyndige. Stedfortrederens arbeide kan i
almindelighet begrenses til undersøkelser og førerprøver som
ikke kan utsettes til den sakkyndige selv kan foreta dem.

I kontrolldistrikter med flere bilsakkyndige fordeles ar-
beidet av den som av departementet utpekes som kontorets
leder.

De bilsakkyndiges godtgjørelse.

11. De bilsakkyndiges vederlag utres av de årlige kon-
trollavgifter for motorvogner i vedkommende distrikt og av
gebyrene for førerkort og beregnes inntil videre efter følgende
skala av de samlede inntekter i kontrolldistriktet i året:

100 % av de første	2 000 kroner
50 % av de næste	8 000 »
25 % av de næste	8 000 »
15 % av beløp over	18 000 »

I distrikter hvor der opnevnes 2 eller flere bilsakkyndige
med felles kontor skal vederlaget for hver enkelt sakkyndig
beregnes på samme måte, men bare av den del av den sam-
lede inntekt som fremkommer ved å dele denne med antallet
av bilsakkyndige.

For hver måned får de bilsakkyndige adgang til å heve
et forskudd som nærmere vil bli fastsatt av Arbeidsdeparte-
mentet — med oppgjør ved årets utgang.

12. Foruten det vederlag som beregnes på foran nevnte
måte vil der eventuelt bli tilstått de bilsakkyndige en særskilt
godtgjørelse, fastsatt av Arbeidsdepartementet efter utløpet
av hvert år for den bistand som de i henhold til foranstående
post 7 har ydet veivesenets myndigheter. Godtgjørelsen be-
regnes på grunnlag av rapport over den utførte arbeids-
mengde.

20 desbr. Rapporten påtegnes av vedkommende myndigheter som også innsender til Veidirektøren forslag til fastsettelse av godtgjørelsen for det særlige arbeide som den sakkyndige har utført.

13. Til fornødent kontorhold m. v. får de bilsakkyndige en godtgjørelse som inntil videre beregnes med kr. 2,50 pr. registrert motorkjøretøi i kontrolldistriktet ved årets utgang. I distrikter hvor kontorholdsgodtgjørelsen beregnet på denne måten overstiger 3 000 kroner forutsettes engasjert fast kontorhjelp. For øvrig kan de sakkyndige ordne sig med tilfelig hjelp på kontoret og i distrikter med lite antall kjøretøier, eventuelt selv utføre kontorarbeidet. Der kreves i almindelighet at den sakkyndige sørger for at der kan mottas og gis nødvendig beskjed når han er ute eller fraværende på reiser. Hvor ikke særskilt undtagelse gjøres, må enhver sakkyndig selv holde telefon, men får godtgjort utgifter til rikstelefon, telegrammer og porto som vedkommer tjenesten.

Utgifter til anskaffelse av kontorinventar, protokoller, skjemaer o. l. bæres av den sakkyndige. Dog kan der tilstås særskilt godtgjørelse for spesielt inventar m. v., som Arbeidsdepartementet forlanger anskaffet.

Kontorholdsgodtgjørelsen forutsettes regulert senere når man får erfaring for hvad der kreves i de forskjellige distrikter.

I kontrolldistrikter med 2 eller flere sakkyndige med felles kontor blir kontorutgiftene å dekke efter regnskap på grunnlag av et på forhånd opstillet og godkjent budgett. I sådanne distrikter blir også utgifter til inventar, skjemaer, protokoller m. v. dekket efter regning.

De ved de bilsakkyndiges kontorer til enhver tid beroende arkiver (registre, protokoller, skjemaer m. m.) blir bilkontrollens eiendom. Likeså inventar m. v. som er anskaffet for bilkontrollens midler.

14. For reiser i tjenesteanliggender tilstås de sakkyndige skyss- og kostgodtgjørelse som bestemt i regulativ for Statens tjenestemenn. Utgiftene hertil dekkes, likesom kontorholdsgodtgjørelsen av kontrollavgiftene m. v.

Vektoppgaver.

15. Veining av motorvogn for beregning av veiavgift og for å fastslå akseltrykkene skal hvor det lar sig gjøre med rimelige omkostninger foretas på offentlig vekt. I mangel av sådan på privat vekt. I siste tilfelle skal vektoppgavene være attestert av 2 troverdige menn, hvis den bilsakkyndige selv ikke er tilstede ved veiningen.

Til bruk i distrikter hvor der ikke er nogen tilgjengelig 20 desbr. vekt av tilstrekkelig størrelse kan der på ansøking, gjennom Veidirektørens foranstaltning bli anskaffet transportable vekter til disposisjon for den bilsakkyndige. Inntil sådanne vekter er anskaffet anslås vekt og akseltrykk i disse særlige tilfelle efter beste skjønn av den bilsakkyndige.

16. Når vekten av motorvogn overensstemmende med motorvognlovens § 22, punkt 1, er fastslått beregner den bilsakkyndige veiavgiften i henhold til de til enhver tid gjeldende satser.

17. Foruten den vektogave som kreves for beregning av veiavgiften skal der for alle last- og varebiler som med full last veier over $1\frac{1}{2}$ tonn samt for personbiler med mer enn 8 sitteplasser også skaffes opgave over akseltrykkene på for- og bakaksel ved full belastning inkl. 2 mann på førersætet (1 mann når sætet bare avgir plass herfor) og for øvrig vognen i komplett driftsferdig stand og med tyngste til vognen hørende karosseri. Da det i de fleste tilfelle vil være forbundet med vanskeligheter eller store ulemper å foreta veining av vognen med full last, kan veiningen også for dette øiemed foretas uten last. I så fall skal der for hver mann hvortil førersætet avgir plass tillegges 75 kg. (for almindelige vogner fordelt med 50 kg. på foraksel og 25 kg. på bakaksel). Akseltrykkene ved full belastning beregnes derefter på sådan måte som angitt i omstående eksempel og illustrasjon.

For omnibusser og andre større personbiler regnes hver person med reisetøi og håndbagasje til 75 kg.

Akseltrykk.

Bilens vekt uten last ifølge veieseddel:

foran 800 kg. bak 1 172 kg. sum 1 972 kg.

Med tillegg for 2 mann på førersætet:

foran 900 kg. bak 1 222 kg. sum 2 122 kg.

- a. Akselavstand = 3,65 m.
- b. Lasteplanetets lengde (innvendig ifall kasse) = 3 25 m.
- c. Horisontal avstand fra loddrett linje gjennom bakaksel til bakre ende av lasteplanet (innvendig ifall kasse) = 1,26 m.
- P. Bilens lasteevne (nyttelast) = 2 300 kg.

Lasten fordeler sig: På forhjulene F

På bakhjulene B

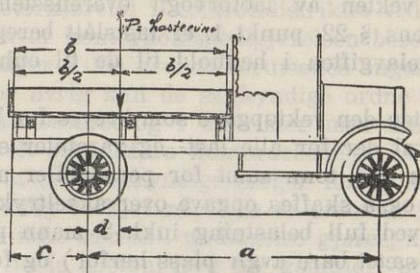
$$d = \frac{b}{2} \div c = \frac{3,25}{2} \div 1,26 = 0,37 \text{ m.}$$

20 desbr.

$$F = p \frac{d}{a} = 2300 \frac{0,37}{3,65} = 233 \text{ kg.}$$

$$B = P \div F = 2300 \div 233 = 2067 \text{ kg.}$$

$$\begin{aligned} \text{Akseltrykk foran} &= 900 + 233 = 1133 \text{ kg.} \\ \text{bak} &= 1222 + 2067 = 3289 \text{ kg.} \end{aligned}$$

Total vekt av bil med last 4 422 kg.

NB. Midtpunktet av lasteplanet må ikke være bak bakakselcentret.

Ved omnibusser og større rutebiler med tverrsæter, måles b. fra midten av bakerste sæterad til midten av forreste.

18. Viser beregningen at motorvognens største akseltrykk ved full belastning overskrider 2 tonn, underretter den bilsakkyndige eieren om at vognen må ha særskilt tillatelse for å kunne brukes på offentlig vei eller gate samt opgir hos hvilke myndigheter sådan tillatelse skal søkes. På samme måte forholdes hvis vognens bredde overstiger 1,80 m.

Register over motorvogner.

19. Politiet skal føre register over de i distriktet hjemmehørende motorvogner.

I dette register innføres de i anmeldelsen og den bilsakkyndiges attest meddelte opplysninger om vognens eier, vognens konstruksjon, utstyr m. v. samt vektogavene og avgiftens størrelse. Derhos innføres datum for vognens registrering.

Endelig noteres fornødne opplysninger om garanti samt angående bevilling til rutetrafikk, drosjetrafikk o. l.

Foreligger der ved anmeldelsen tilfredsstillende attest fra bilsakkyndig i politiets eget eller i annet distrikt, registreres vognen uten ny undersøkelse, såfremt der ikke finnes særlig grunn til å forlange sådan. Politiet sender melding om sådan registrering til den bilsakkyndige som senere skal føre kontroll med vognen.

Anmeldes at motorvogn er overgått til ny eier innen regi- 20 desbr. streringsdistriktet noteres i registret — etterat garantien for den nye eier er bragt i orden — den nye eiers navn og bopel samt eventuelt det nye nummer. Vognen kan om det anses hensiktsmessig beholde sitt nummer.

Skal motorvogn overføres til et annet distrikt sendes den bilsakkyndiges attest og andre registreringsdokumenter vedkommende vognen til politiet i det nye distrikt.

For motorvogn som midlertidig er satt ut av bruk og hvis kjennemerker er beroende hos politiet noteres det fornødne i registret uten at vognen strykes av dette.

Melding om vogn som går ut av registret samt om eierskifte innen distriktet sender politiet uten opphold til vedkommende bilsakkyndige. Sådan melding sendes også om vogn som midlertidig settes ut av bruk, likeså når eieren får skiltene tilbake for på nytt å ta vognen i bruk.

Politiet skal enn videre snarest mulig og efterhvert sende registreringsavskrift gjennom Hærens Automobilkorps til Veidirektøren, likeså meddelelse om forandringer i registret efterhvert som sådanne finner sted.

Fortegnelse over førere.

20. Politiet skal likeledes føre register over de personer som får førerkort og såsnart et førerkort er utstedt sendes avskrift av dette til Veidirektøren, likeså når et førerkort er fornyet. Er føreren innført i de militære ruller sendes avskriften gjennom vedkommende militæravdeling påført opplysning om hvilken militæravdeling (regiment) føreren tilhører.

Politiet skal samtidig notere i vernepliktsboken at vedkommende har fått førerkort, datoen for kortets utstedelse, samt opplysning om hvilken klasse av motorvogner det gjelder. Inndragning (for alltid eller for kortere tid) av førerkort skal av politiet straks innberettes til Veidirektøren. Gjelder inndragningen for alltid underretter Veidirektøren vedkommende militæravdeling.

Veidirektøren underrettes enn videre om når nogen er anmeldt for å ha ført motorvogn uten å ha førerkort.

Tildeling av kjennemerke m. v.

§ 21. Når en motorvogn er meldt til registrering, anføres kjennemerket på anmeldelsen (skjema nr. 221) som derefter sendes den bilsakkyndige bilagt med en melding (skjema nr. 223) til vedkommende skatteopkrever med opgave over eierens navn og adresse, motorvognens kjennemerke, fabrikkat og nummer m. v. Samtidig henvises vogneieren til den bil-

20 desbr. sakkyndige for sakkyndig undersøkelse av motorvognen. Kjennermerket opgis ikke til vogneieren før avgiftene er betalt og garanti er stillet.

22. Når vognen er godkjent av den bilsakkyndige sender denne anmeldelsen tilbake til politiet med påført avgiftsberegning og godkjennelsesattest.

Den fra politiet mottatte melding (skjema nr. 223) sender den bilsakkyndige til skatteopkreveren, efterat avgiftenes størrelse også er anført på denne melding som skal følge skatteopkreverens regnskap som bilag. Eierens underrettes om avgiftenes størrelse, derimot ikke om hvilket kjennermerke vognen vil få.

23. Hvis motorvognen på grunn av manglende eller dårlig veiforbindelse vanskelig kan fremstilles for politiet kan dette bemyndige den bilsakkyndige eller lensmannen til å utføre plomberingen. På samme måte kan forholdes ved eventuell senere fornyelse av skilter eller plomber.

24. Kjøretillatelsen (vognkort) må ikke gis før der fremvises kvittering for at avgiftene er betalt og garanti er deponert.

Prøvenummer.

25. Før prøvenummer tildeles sender politiet melding til skatteopkreveren (skjema nr. 235) hvori nummeret, avgiftsbeløpene og frist for disses innbetaling er anført. Nummeret opgis ikke til eieren. Når garanti er stillet og kvittering fremvist for politiet for at avgiftene er betalt utleveres prøvenummerskiltene i plombert stand. Politiet sender den bilsakkyndige melding om tildelt prøvenummer.

For prøvenummer som utlånes for kort tid betales avgiften til politiet før prøvenummeret utleveres. Politiet fører fortegnelse over de innkomne avgifter.

Innkrevning av avgift m. v.

26. Om innkrevning av veiavgift, kontrollavgift og årsavgift for prøvenummer samt angående regnskapsførselen, vil der senere bli utferdiget nærmere regler. Inntil videre skal avgiftene for en til registrering anmeldt vogn og årsavgift for prøvenummer betales til vedkommende oppebørselsbetjent (skattefoged, byfoged, skifteforvalter). Beløpene opføres på en avgiftsoppgave (skjema nr. 230) inneholdende eierens navn, vognens kjennermerke, samt fabrikat og understellets nummer. Skjemaet fås ved henvendelse til Veidirektørkontoret.

27. Av de av importører, forhandlere og private til politiet avgitte oppgaver over ubrukte automobilgummiringer m. v.,

beroende på lager ved lovens ikrafttreden sender politiet 20 desbr. straks det ene eksemplar til statens almindelige oppebørselsbetjent.

Det annet eksemplar sendes Arbeidsdepartementet efterat den kontroll som finnes nødvendig er foretatt.

Oppebørselsbetjenten beregner og innkrever avgiften og innbetaler efterhvert beløpene til Norges Bank på konto: «Avgift av motorvogner (veiavgifter)», samtidig som vanlig innberetning sendes Arbeidsdepartementet. Straks efter utløpet av hver måned innsendes derhos til Arbeidsdepartementet spesifisert opgave over de i månedens løp innbetalte gummiavgifter, bilagt med de fra politiet mottatte opgaver.

Motorvogner hjemmehørende i utlandet.

28. Kjøretillatelse for motorvogner hjemmehørende i utlandet (jfr. motorvognlovens § 27) meddeles skriftlig (skjema nr. 252) og uten særskilt gebyr. Kjøretillatelsen skal blandt annet inneholde opgave over vognens kjennemerke, eierens navn, stilling og bopel, stillet garanti, erlagt avgift, når og hvor vognen passerer inn i riket samt for hvilken tid kjøretillatelsen gjelder.

For motorvogn hvis største akseltrykk overstiger 2 tonn eller hvis største bredde overstiger 1,80 m. må kjøretillatelse ikke gis før der er erhvervet dispensasjon av vedkommende myndighet, se forskriftene § 1 jfr. § 55.

Veiavgiften for disse vogner opkreves av den myndighet som gir kjøretillatelsen.

29. På grensetollstasjonene skal der føres fortegnelse over utenlandske motorvogner som passerer inn eller ut av riket over vedkommende tollstasjon. Fortegnelsen skal bl. a. inneholde opgave over stillet garanti, for hvor lang tid kjøretillatelsen er meddelt samt over den erlagte avgift. Melding om så vel inn- som utgående vogner skal bilagt med den erlagte avgift uten opphold sendes politimesteren i det distrikt hvor tollstasjonen er beliggende. For inngående vogner benyttes skjema nr. 251 og for utgående vogner kjøretillatelsen, skjema nr. 252. For utgående vogner må anføres hvor disse er kommet inn i riket.

Kjøretillatelsen (kjørekortet) og eventuelt utleverte nummerskilter skal ved utpassering påses innlevert til vedkommende grensetollsted som videresender kortet og eventuelt skiltene til politiet.

Kortet påføres tidspunktet for utpassering og bilegges med mulig innkrevet efterskuddsavgift.

30. Motorvogn hjemmehørende i utlandet som innføres over jernbane- eller sjøtollsted må ikke frigis av toll-

20 desbr. vesenet før der fremlegges kjøretillatelse fra politiet for midlertidig bruk her i riket.

31. For utenlandsk motorvogn som utføres over sjøtollsted eller på jernbane skal kjøretillatelsen og eventuelt utleverte nummerskilter påses innlevert til henholdsvis tollvesenet og stasjonsmesteren.

Nevnte myndigheter kontrollerer at avgiften er betalt for hele den tid vognen har vært her i riket. Hvis der resterer avgift henvises vognens eier til politiet og vognen må ikke utekspederes før skyldig avgift er beriktiget. Kortet med påført datum for utekspedering og eventuelt skiltene sendes snarest mulig til politiet.

32. Politiet fører særskilt register over utenlandske motorvogner, jfr. lovens § 27 e, hvori også noteres når og hvor vognen har passert inn og ut av riket. For vogner som passerer ut sendes melding herom til politiet i det distrikt hvor vognen har passert inn. Utskrift av registret med oppgave over når og hvor inn- og utpassering har funnet sted sendes snarest mulig og efterhvert til Veidirektøren (skjema nr. 253).

Politiets avleggelse av regnskap.

33. Politiet fører regnskap over innkomne avgifter:

- a) for prøvenummer utlånt for kort tid, jfr. post 25;
- b) for motorvogner hjemmehørende i utlandet, jfr. post 28—31;
- c) for prøvning av førere og utferdigelse av førerkort, jfr. forskriftene § 66.

Beløpene sendes hvert kvartal til Norges Bank til innsettelse på konto således:

De under a og b nevnte avgifter av prøvenummer og motorvogner hjemmehørende i utlandet på konto: Avgift av motorvogner (veiavgifter).

De under c nevnte avgifter for prøvning av førere og utferdigelse av førerkort på konto: Kontrollavgift vedkommende motorvogner.

Innberetning om innbetalingen sendes samtidig Arbeidsdepartementet.

Regnskap for disse avgifter sendes ved hvert års utgang til Arbeidsdepartementet.

Politiets utgifter til registrering og kontroll m. v.

34. Til bestridelse av utgifter forbundet med registreringen m. v. får politiet av den årlige kontrollavgift utbetalt

2 — to — kroner pr. motorkjøretøi som ved årets utgang 20 desbr. står i distriktets register. Justisdepartementet fastsetter nærmere bestemmelser om beløpets anvendelse.

Grensetollopsynets godtgjørelse.

35. Grensetollopsynet tilkommer for sitt arbeide med utstedelse av kjøretillatelse, mottagelse av garanti og innkasering av veiavgift m. v. en godtgjørelse som fastsettes av Arbeidsdepartementet efterat opgave fra tollstasjonen er motatt over antall inn- og utpasserte motorkjøretøier, summen av de innkomne avgifter m. v.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.